

شعبان یکی از ماه‌های سال قمری است که در آن اعیاد بزرگ و مهمی وجود دارد. سومین روز ماه شعبان مصادف با میلاد امام حسین(ع) است. سال‌ها بعد در چهارمین روز ماه شعبان حضرت ابوالفضل العباس(ع) به دنیا آمد او بعد‌ها در کربلا یاور برادرش حسین و سقای کودکان تشنه گردید. پنجم شعبان در خانه‌ی امام حسین فرزندی به دنیا آمد که امام نامش را علی گذاشت. علی(ع) بعد‌ها به دلیل سجده‌های طولانی‌اش در نماز، زین‌العابدین لقب گرفت. او امام چهارم ما شیعیان است. روز یازدهم شعبان علی اکبر حسین(ع) به دنیا آمد. علی‌اکبر در کربلا از دین خدا-اسلام-دفاع کرد و به شهادت رسید.

تاریخ گذشت و گذشت تا به پانزده شعبان رسید. امام یازدهم ما شیعیان منتظر تولد فرزندی بود که جانشین او گردد. امام حسن عسکری نام فرزندش را مهدی (عج) گذاشت. مهدی دوازدهمین و آخرین امام ما شیعیان است که خداوند او را برای حفاظت از جانش سال‌هاست غائب گردانیده است. امام مهدی(عج) هر چند غائب است ولی همه‌ی ما را می‌بیند و دوست دارد. او بخصوص به بچه‌ها بیشتر توجه می‌کند تا در آینده سربازان خوب او باشند.

سربازان مهدی(عج) از همه جهت آدم‌های خوبی هستند. آن‌ها سعی می‌کنند تا با انجام کارهای خوب و انتظار فرج، قلب امام زمان را شاد کنند.

بایاید تا با هم دست‌هایمان را به آسمان بلند کنیم و برای فرج آقا امام زمان (عج) دعا کنیم.
اللهم كن لوليک الحجه ابن الحسن.....

عبدالکریم خاضعی نیا